

U povodu smrti generala Vinka Šunjare donosimo govor predsjednika Saveza antifašističkih boraca i antifašista RH Franje Habulina na ispraćaju, koji je održan 4. kolovoza 2020. na zagrebačkom groblju Mirogoj.

“Opraštamo se od našeg prijatelja i suborca Vinka Šunjare

Opraštamo se od generala Šunjare, generala one iskonske narodne armije, izgrađene na neprolaznim vrijednostima i tradicijama Narodno-oslobodilačke borbe.

Opraštamo se, zajedno s njegove dvije kćerke i unukom, od velikog čovjeka, i brižnog supruga, oca i djeda.

Opraštamo se od jednoga od svakim danom sve manjeg broja aktivnih sudionika Narodno-oslobodilačke borbe i posljednjeg generala u redovima Saveza antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske u čije ime govorim.

Vinka sam poznao godinama. Surađivali smo blisko u našem Savezu u kojemu je neko vrijeme bio i potpredsjednik. Uvijek otvoren, uvijek prijazan, uvijek spreman pomoći – i savjetom i djelom.

Kada čovjek čita njegovu biografiju kao da čita sažetak povijesti nekadašnje federacije i njezine armije. Bio je zbog fašističke okupacije prisiljen prekinuti školovanje, kao 14-godišnjak uključio se godine 1943. u redove Narodno-oslobodilačke vojske, propušteno školovanje nadoknadio je nakon Oslobođenja kroz vojno-stručne i političke škole Armije, uključujući i Ratnu školu. Do odlaska u mirovinu ostao je u uniformi, na raznim dužnostima, od kojih je posljednja bila ona načelnika Štaba Teritorijalne obrane Hrvatske.

A umirovljen je godine 1989. u činu general-majora upravo kada je počeo sunovrat Armije kojoj je poklonio cijeli život; upravo onda, kada se ta armija pretvarala u nešto što nikada nije bila, niti je ikada smjela postati.

U mirovini Vinko nije mirovao. Bio je aktivan u društvenim organizacijama koje su bile značajne za obranu zemlje, za promicanje tekovina Narodno-oslobodilačke borbe i za afirmiranje, odnosno reafirmiranje antififašizma.

I mnogo bi se toga još moglo, pa vjerojatno i trebalo reći. Najbitnije je, međutim, naglasiti da je Vinko Šunjara, general Šunjara, bio istinski antifašist, čovjek velikog srca, čovjek bez predrasuda, uvijek spreman za dijalog, uvijek otvorenog uha za argumente i za činjenice. Upravo zato bio je dosljedni borac protiv povijesnog revizionizma koji nam uporno nameće iskrivljenu sliku Drugoga svjetskog rata i Narodno-oslobodilačke borbe u kojoj je, kao što sam već rekao, Vinko i osobno sudjelovao.

Danas našeg prijatelja ispraćamo na put s kojega nema povratka. Ali, to nije put u zaborav. Vinko je otišao, da se poslužim Krležinim riječima, da se pridruži divizijama mrtvih proletera i njihovom vrhovnom komandantu, maršalu Titu.

Takvoga ćemo ga pamtit i takav će i dalje živjeti u sjećanjima svih koji su ga poznavali.

Svaki rastanak je bolan i težak, posebno kada se rastajemo od dragog prijatelja. Ostaje praznina.

Njegov odlazak posebno je bolan njegovim najbližim i najmilijim, kćerkama Ireni i Zdenki, te unuku Teu. Veselio se njihovim uspjesima u životu i bio im je snažna podrška kada je to trebalo. Ja im u ime svih nas izražavam iskrenu sućut,

Dragi Vinko, u ime svih nas okupljenih izražavam ti veliku zahvalnost za sve ono čime si nas kao čovjek dodirnuo i čime si nas oplemenio i obogatio.

Neka mu je vječna slava i hvala!"